

Compendiosa Praxis Beneficiaria

Nicolarts, Laurentius

Coloniae Agrippinae, 1658

Dvbivm II. An Concordatis Germaniæ opponi queat exceptio non
acceptationis, aut non usus, præscriptionis, vel contrariæ consuetudinis?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61991](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61991)

DVBIVM II.

An Concordatis Germaniæ opponi queat exceptio non acceptationis, aut non usus, præscriptionis, vel contrariæ consuetudinis?

Argumentum vulgare.

N Vllum hoc tempore apud eos, qui Germaniæ Concordatis contravenire, & Apostolicas eorum vigore factas provisiones excludere præsumunt, vulgarij, aut frequentius est argumentum, quàm quod eadem Concordata non sint usu recepta, aut contrariâ consuetudine, ac præscriptione sint abolita: idcirco operæ pretium existimavi, hæc nonnihil fusiùs deducere.

Contra Concordata Germaniæ excipi non potest de non usu, vel non acceptatione.

S. 2. *Respondeo itaque Concordata Germaniæ, uti præcedenti dubio demonstravi, si eorum ab initio initorum solemnitates, & rationes expendamus, haud dubiè in plerisque Imperij, & Nationis Germaniæ ditionibus recepta fuisse, & esse, & proinde servari debere; adeò ut contra eadem frustra excipiatut per non usum, seu non acceptationem, uti præcedenti dub. ostensum est; nam cum Concordata sortiantur vim pacti & contractus, sintq; quædam lex lata communi concordia Papæ & Imperatoris, aliorumq; Principum Ecclesiasticorum & sæcularium Nationis Germaniæ, s. penult. C. de donat. inter vir. & uxor. Paulus Paris. consil. 11. num. 56. vol. 1. Rebuff. ad Concord. Gallia in rubric. de collation. in princip. præfat. Gonzalez ad reg. 8. gloss. 25. num. 2. & gloss. 26. num. 5. Cherubin. in compend. Bullarii tom. 2. ad Constitut. Gregorii XII. 41. Schol. 1. Gail lib. 2. observat 127. num. 8. Idq; pro pace, unione & tranquillitate inter Ecclesiam Romanam & Principes tam Ecclesiasticos, quàm sæculares dictæ Nationis Germaniæ perpetuò solidandis, Gonzalez gloss. 25. num. 10. ab omnibus omnino servanda sunt, Branden super*

per Concord. German. quest. 2. 3. 4. & 5. Gonzalez ad reg. 8. gloss. 28. num. 11. Chokier ad eand. reg. 8. gloss. 11. num. 12. Rota apud Crescen. decis. 2. de privileg. Mohedan. decis. 23. num. 4. de praben. Puteum decis. 45. num. 1. 2. & 3. lib. 1. & in recent. part. 2. decis. 380. num. 1. præsertim dum sunt tam favorabilia, rem beneficiariam proximè ad jus commune reducunt, Gonzalez cit. gloss. 25. num. 9. Chokier ad reg. 8. gloss. 11. num. 11. & potius sint quædam privilegia & indulta, quàm pacta, uti *dub. sequenti* dicemus. Ideoq; semper Concordatorum observantia præsumitur, & contrarium alleganti incumbit probatio, Rebuff ad Concord. Galliæ. §. præfatiq; ordinarii. vers. post præsentium acceptationem. Gonzalez ad regulam 8. gloss. 27. num. 53. Cherubin. supr. à Schol. 2. cum alioquin si fidem non servent facientes Concordata cum Sede Apostolica, non sit illis fides servanda; nam Concordata sunt individua & correspectiva, c. per venit. 3. de iureiur. Chokier ad reg. 8. gloss. 11. num. 24.

§. 3. Unde consequens est, quod Concordatis Germaniæ, nec præscriptione, aut contrariâ consuetudine, vel non usu quidquam detrahi possit, aut derogari; quia in primis, ut non minus doctè, quàm eleganter discurret Leoninus consil. 50. post Branden ad Concord. quest. 2. præscriptio non procedit, ubi deest bona fides, Rota decis. 197. num. 6. & decis. 221. num. 7. part. 1. recent. uti in casu præsentis, ex adjecto in ipso Concordatorum textu Decreto irritante: *Et insuper quoque irritum & inane, si secus his à quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari. Nulli ergo omnino hominum &c.* Sed de hoc latius infrà §. 9. Tum quia ob universalem usum & observantiam Concordatorum, in qua constat Universitatem Germanicæ Nationis existere, particularis præscriptionis effectus locum non habet; nam in his, quæ sub universitate ejusdem juris continentur, per possessionem unius, possessionem alterius retinemus l. 1. §. veteres. ff. de acquir. possess. Et cum totum includat quamlibet partem suam, usus universalis Concordatorum impedit particularem præscriptionem, ex vi inseparabilis connexitatis, seu identitatis, quam habent inter se partes & totum; in individuis enim & connexis, quod uni com-

Concordata non possunt præscriptione, vel contrariâ consuetudine elidî.

petit, ad alios extenditur, *l. unica. C. si in communi eademq; causa.* Quin, prout subjungit idem *Leoninus loc. cit.* cessat omnis dubitatio, si attendamus Concordata Germaniæ juris publici causam continere, ac eum universitate Nationis Germanicæ pro publica pace & unione esse inita, conclusa, acceptata & approbata, atque efficax jus ex illis universitati Imperii acquisitum esse: indubitata autem Regula est, jus publicæ utilitatis, subditorum vel privatorum pactis nec mutari, nec tolli posse: ita nec præscriptione, vel consuetudine; adeò quod particulares, nec expressè consentiendo in derogationem Concordatorum, nec tacitè per non usum sese à nexu & vinculo Concordatorum exuere possint; sicuti nec Clerici expressè vel tacitè fori privilegium à se abdicare possunt, quoniam hoc universitatis Clericorum commune est. Ita *Leoninus supra.*

Nec potest dari de no usu contra Pontificias reservationes, & Concordata.

§. 4. Ad hæc planum est, quod contra Pontificias reservationes tam Regularum Cancellariæ Apostolicæ, præsertim IX. quam Concordatorum Germaniæ, quæ, utpotè pacis & tranquillitatis vincula; arctissimè ligant, nulla admittatur præscriptio, aut consuetudo contraria, vel non ulus etiam immemorialis, *Branden ad Concord. quest. 2. 3. 4. & 5. Gonzalez ad reg. 8. in divis. regule sub n. 9. & gloss. 35. n. 21. & seq. Piafec. in praxi Episcop. part. 2. cap. 5. art. 2. post num. 8. Garcias de benef. part. 5. cap. 1. §. 11. num. 558. & 678. Chokier ad eand. reg. 8. in princ. n. 19. & gloss. 1. num. 5. sub fin. ac gloss. 8. num. 3. & gloss. 11. num. 12. Rota in recent. part. 1. decis. 58. num. 7. & decis. 88. num. 5. & apud Gregor. XV. decis. 153. sub num. 3. & 4. & in addit. sub num. 7.* Tum quia Papa reservando generaliter, derogat omnibus juribus, statutis, seu consuetudinibus contrariis, & tollit omnem potestatem conferendi, *Garcias supra num. 558. Chokier ad reg. 8. gloss. 1. num. 5. sub fin.*

Quod probatur ulterius.

§. 5. Tum, ex quo Concordata Germaniæ sint indulta, & respectivè ordinationes, seu leges quædam quasi perpetuæ utilitatis causâ in alterum lata, summam Reipublicæ felicitatem continentem, & sine quibus veteres Romani Pontifices existimarunt. decus Christianæ Religionis, pacis & tranquillitatis.

litatis publicæ sustineri & conservari non posse, ut loquitur *Leonius dicto consil. 50.* communi Papæ, Cæsaris, Principumq; Germaniæ beneplacito factæ, & Pontificiâ auctoritate stabilitæ, *Paris. Rebuff. Gonzalez & Cherubinus supra §. 2. allegati* constat easdem pariter citra illorum expressum consensum, præsertim Summi Pontificis, per nullam contrariam consuetudinem, etiam longissimi temporis, posse elidi: indubitati siquidem juris est, quod contra Reservationes, Ordinationes, Constitutiones, & Leges Pontificias, atque Indulta Apostolica, dari nequeat de non usu, seu præscriptione, aut contraria consuetudine, sine certa & positiva scientia Papæ, & illius expresso consentu, & animo ad inducendam consuetudinem, *gloss. in §. leges abrogatæ. dist. 4. Archid. in c. cum de beneficio. 5. n. 2. circa med. vers. nam & ibi notat. de præben. in 6. ubi optimè dicit hunc casum esse expressum in c. consequens. ubi sic ait Pontifex, Consequens est, ut quod ab huius Sedis Rectoribus plenâ auctoritate sancitur, nullius consuetudinis præpediente occasione, proprias tantum sequendo voluntates, removeatur: sed firmiter atque inconcussè teneatur. & in c. nolite 11. dist. c. facta. 9. q. 3. c. illud. ac c. ridiculum. 12. dist. Ioan. Andreas in dicto c. cum de beneficio. post princip. de præben. in 6. Geminianus ibid. num. 6. & Francus n. 3. 4. & S. Antoninus in summa part. 1. tit. 16. cap. unico. §. 2. ante fin. vers. dicit autem Ioannes, Driedo lib. 1. de libertate Ecclesiast. cap. 11. sub fin. Ioan. de Salas de legibus quest. 97. tract. 14. disput. 19. sect. 6. num. 62. in fin. Garcias de benef. part. 5. cap. 1. §. 11. num. 558. Chokier in comment. ad reg. 43. alias 44. num. 42. & 69. Diana resolut. moral. part. 6. tract. 5. resolut. 13. & part. 7. tract. 1. resolut. 28. num. 2. & seq. Ioannes Maria Novarius in Lucerna regularium verb. electio. num. 34. Idq; crebrioribus decisionibus firmavit Rota Romana apud Caput aquen. decis. 204. num. 2. part. 3. & tum in recent. part. 1. decis. 197. n. 3 & 4. decis. 213. num. 1 & 2. decis. 221. num. 4. 5. 6. & 7. item decis. 246. num. 1. quæ habentur etiam apud Cavalerium decis. 77. 85. 91. & III. tum in una Treviren. Abbatia S. Maximini die 24. Ianuarii 1625. coram bon. mem. Decano Coccino. num. 4. & seq. relata à nobis supra tit. 1. dub. 1. post §. 5. eaq; etiam refertur apud Tamburin tom. 3. de iure abbat. ubi est decisio 23. & apud Massobrium in praxi habendi*

D d. 3.

concurf.

concurf. ad parochial. præiud. s. num. 75. Idq; etiam confirmatum fuit in una Maioricen. Indultorum. 11. Aprilis 1639. coram R. P. D. Merlino. & in eadem. 16. Novembris 1640. coram R. P. D. Peutingero. quæ duæ decisiones referuntur à Diana sub finem. part. 6. refolut. moral. nec non in Messanensis Decanatus coram Reverendissimo Domino Dunozet Decano. 27. Mayj 1641. ut refert Diana part. 7. tract. 1. refolut. 28. num. 3.

Assignatur ratio.

§. 6. Ratio autem est, ut verbis Rotæ utar, quia Principes sæculares auctoritatem habent à populo & homine, & ideo eorum leges eatenus obligant, quatenus moribus utentium, qui auctoritatem contulerunt, approbentur, ut egregie explicat D. Thom. 1. 2. quæst. 97. art. 3. ad 3. Papa vero supremam suam in Ecclesia universali potestatem non à populo per electionem, sed immediatè à Christo accipit, ex vi primæ institutionis ac promissionis S. Petro factæ Matth. 16. vers. 18. & 19. Ioan. 21. vers. 15. 16. & 17. tex. in c. novit. 33. §. cum enim. de iudic. c. significasti. 4. de elect. c. ubi periculum. 3. §. ceterum. eod. tit. in 6. & c. ad Apostolica. 2. §. Nos itaque. de sent. & re iudic. eod. 6. Abb. in c. 1. num. 1. & 6. de translat. Episc. absque ulla dependentia à consensu subditorum, Layman Theol. moral. lib. 1. tract. 4. cap. 3. num. 1. & 2. ac proinde ipsius Leges & Constitutiones, ac Regulæ reservatoræ pro firmitate sua non indigent approbatione & consensu inferiorum, seu quod alii usu recipiendo illas admittant, sed mox, ut à Papa promulgatæ sunt, & innotuerint, etiam in singulis provinciis non sint publicatæ, vim obtinent & auctoritatem, & habentur pro effectuatæ, & usu receptis, atque obligant inferiores ad illarum acceptationem & observantiam; Suarez de legibus lib. 4. cap. 15. num. 3. & seq. Pefantius in 1. 2. D. Thomæ quæst. 108. art. 4. disp. 5. Chokier in comment. in præm. regul. cancell. num. 20. Barbosa de off. & potest. Episc. part. 3. alleg. 57. num. 62. Diana cit. part. 6. tract. 6. refolut. 39. & part. 7. tract. 1. refolut. 28. num. 1. nec possunt ab inferioribus abrogari per non usum, etiam mille annorum spatio, ut ex communi docet Iason. in l. quibus 33. n. 33. ff. de legib. Rota in præcitatis decisionibus, aut ullam contrariam consuetudinem, vel temporis præscriptionem, absque certa & positiva scientia, atque expresse con.

to consensu Summi Pontificis, uti loquitur Rota in *supraci-*
tatis Decisionibus.

§. 7. Neque enim sufficit tacitus consensus, quia Summus Pontifex interdum tacitè dissimulat, & ex quasi dissimulatione sive conniventia permittit aliquid, quod in se iniquum est, non tamen propterea in illud positivè consentit, nec permittit illud fieri absque peccato, sed ob vitandum maius malum, *c. cum iam dudum. 18. de praben.* ubi ait Pontifex, pluralitatem beneficiorum se dissimulare, non autem approbare, vel dispensare, & ibidem *textus* inquit, *multa per patientiam tolerantur, quæ deducta in iudicio, exigente iustitiâ, toleranda non essent.* Et exemplum est in lupanaribus, & usuris in foro externo impunè permissis, ad vitandum maius malum: cum ex duobus malis necessario impendentibus, melius est, id quod minus est, seligere, *c. duo mala. & ibi gloss. dist. 13.* Vnde Rota inter legem Canonicam & Civilem eam statuit differentiam, quod hæc tacito Principis consensu, non autem illa per contrariam consuetudinem possit abrogari, ex ratione supraposita.

Nec suffi-
cis tacitus
Papæ con-
sensus.

§. 8. Tantum autem abest, quod Pontifices Maximi, & Imperatores Augustissimi consuetudines Concordatis Germaniæ contrarias, seu collationes beneficiorum contra eorum formam factas approbarint, aut in illas consenserint, quin potius ab initio, & postea etiam successivis vicibus, ubi de his notitiam habuere, diversis Constitutionibus, Edictis & Diplomatum eas omninò improbarint, & contra ventores ad debitam eorundem observantiam, & usum pristinum, Decretis etiam poenalibus revocarint, ut patuit *suprà hoc tit. dub. 1. §. 4. & seq.* Vnde etiam per novissimas Capitulationes electionis Regiæ recol. mem. *Ferdinando IV.* in Regem Romanorum electo, anno 1653. propositas, idem *Ferdinandus* sese expressè obstrinxit, quod dicta Concordata inter summum Pontificem, & Nationem Germanicam inita manuteneret, & perpetuò atque inviolatè observari curaret, uti videre est *art. 16. prædictarum Capitulationum* sub finem historiae *D. Thuldemi* relatarum.

Nusquam
autè Pon-
tifices, aut
Cæsares
expressè
consense-
runt in
contrari-
um Con-
cordatis
usum.

§. 9. Insuper huc spectat clausula *Decreti irritantis* iisdem
Concor-

Quin &
contrari-
um usum
tollit clau-
sula De-
creti irri-
vantis.

Concordatis Nationis Germanicæ, & reservatorix Regulæ IX. formalibus verbis inserta, cuius tanta est potestas & efficacia in annullando quidquid fit in contrarium, ut enervet omnino vim quorumcumque actuum contrariorum subsequantium, & inobservantiæ eorundem Concordatorum; & penetrabilis est omni gladio ancipiti, Rota apud Mantuam decis. 76. n. 4. & impedit introductionem cuiuscumque consuetudinis contrariæ, *Hoicda de benef. incompatib. part. 1. cap. 10. num. 5. & seq.* imò instar fulguris, uti ait Gonzalez ad reg. 8. gloss. 67. num. 14. quidquid invenit in oppositum, destruit, ut nec iuris effectum, aut fomentum habeat; adeoq; in beneficialibus causis ipso iure inficit nedum titulum, sed & possessionem provisi, ut ne quidem colorem tribuat in iudicio possessorio summarissimo manutentionis; sed etiam afficiat ignorantes. *c. tibi qui. 12. §. quin imò. & ibi gloss. de rescript. c. si eo tempore. 45. de elect. c. dudum. 14. de praben. & c. 1. §. adijciebatur. de concess. praben. in 6. Felin. in c. cum accessissent. n. 30. vers. quarto limita. de Constit. Rebuff. ad Concord. Gallie. tit. de firma & irrevocabili Concordatorum stabilitate. Branden ad Concord. German. quest. 2. num. 5. 6. & 7. & quest. 4. num. 22. Flamin. Paris. de resignat. benef. lib. 5. quest. 6. num. 220. & lib. 6. quest. 5. num. 57. & lib. 11. quest. 7. num. 25. Gonzalez ad reg. 8. gloss. 67. per tot. Francis. Leo in thesau. fori Ecclesiast. part. 3. cap. 1. num. 33. & 34. VVames. in consil. canon. tom. 1. consil. 221. num. 4. consil. 223. n. 8. consil. 247. n. 21. consil. 249. num. 6. & 7. consil. 252. num. 3. 5. & 10. consil. 255. num. 20. & consil. 256. num. 14. Garcias de benef. part. 5. cap. 1. §. 9. num. 407. & seq. Chokier ad reg. 1. cancell. num. 14. & seq. & ad reg. 8. gloss. 1. num. 7. 8. & seq. & ad preces primar. §. 2. sect. 5. lit. M. Barbosa de offic. & potest. Episc. part. 3. alleg. 57. num. 138. Diana resolut. moral. part. 7. trac. 1. resolut. 28. num. 7. Rota decis. 3. alias 294. de privileg. in antiq. & decis. 3. alias 16. num. 1. de restit. spoliat. in nov. & decis. 22. num. 5. & decis. 149. num. 2. part. 1. diversor. & apud Cassador. decis. 1. num. 7. de restit. spoliat. & decis. 11. & 12. num. 5. ad regulas Cancell. & apud Mantuam decis. 76. num. 5. & apud Gregor. XV. decis. 153. num. 4. & 5. atque in recent. decis. 41. num. 9. decis. 613. num. 7. part. 1. & part. 2. decis. 142. num. 4. ubi dicitur*

citur

citur Decretum irritans habere oculos retrò, ut operetur nullitatem ab initio Item *decis. 710. num. 6 & decis. 740. num. 1. ead. par. 2. recent & apud Coccin. inter impress. decis. 51. num. 2 & seq. ac latè in adductis decisionibus suprâ hoc tit. & dub. §. 5.*

§. 10. Adèdò ut ex hac clautula Decreti irritantis, contra formam Concordatorum per qualemcumque Ordinarium provifus, in possessionem inductus, si spoliatur, non possit obtinere in interdicto recuperandæ possessionis, quia exceptio reservationis Papalis firmata Decreto irritante, ab initio inficit proprietatem, & possessionem, tollitq; omnem quasi possessionem conferendi; ita ut ne coloratum quidem titulum pro sustinenda possessione in contrarium acquiri patiatur. *Rota & DD. supracitati.*

Inficitq; omnem possessionem.

§. 11. Pro certo ergò tenendum est, per contraventionem, aut præscriptionem, vel non usum, etiam longissimi temporis, Concordatis minimè derogari, ex Decisionibus Rotalibus, & Doctorum auctoritatibus *suprà* adductis. Nam quando de Superioris intentione constat, tunc inferioris contraventio nihil operatur, *c. dilecto 25. de præben. & ibi gloss. in verb. huiusmodi clausula. Gail. observat. 60. num. 12. lib. 2. Rota suprâ in una Maioriten. Indultorum. die 16. Novembris 1640. coram R. P. D. Pessingero. præsertim dum derogat cuicumque consuetudini seu tolerantia contraria, sicut in sequenti Constitutione Clementis Papæ VII. lex enim Canonica reprobans contrariam consuetudinem, non tollitur non receptione, sed debet recipi & servari, Garcias de benef. part. 3. c. 2. num. 558. & part. 11. cap. 5. num. 115. Et meritò, quippe si ea foret vis contraventionis, non receptionis, aut non usus, profectò nullus Canon, Lex, aut Constitutio Apostolica observaretur; siquidem facile est in qualibet Civitate, nedum provincia contra qualcumque Ecclesiasticas leges invenire actus contrarios. *Branden ad Concord. quæst. 4. num. 33. sunt enim, iuxta Apostolum Paulum, multi etiam inobedientes. Hinc & ab integritate Germanica alienum censet Brandend. quæst. 4. n. 42. Concordatis suis tantâ solemnitate stipulatis, opponere non usum.**

Est sic per nullam contraventionem, præscriptionem, aut non usum Concordatis derogatur.

Ad Titum et v. 10.

§. 12. Huc præterea accedit Constitutio Clementis Papæ VII.

Ec

VII.

VII. quâ motu proprio & de Apostolicæ potestatis plenitudine declaravit quascumque collationes contra formam Concordatorum factas, & imposterum faciendas, irritas & inanes, nullum titulū, vel colorem ipsa beneficia possidentibus tribuisse, aut in futurum tribuere, sed illos pro malæ fidei possessoribus, & merè intrusis ab omnibus habendos & centendos, ac fructus per eos perceptos & percipiendos, nullo unquâ tempore suos facere, sed ad illorum restitutionem in utroque foro efficaciter obligatos esse &c. cuius Constitutionis tenor sequitur.

CLEMENS PAPA VII.

Concordatum

AD futuram rei memoriam. Admonet Nos incumbentis Nobis Pastoralis officii cura, ut non solum Nobis, sed etiam cunctorum Christi fidelium, & præsertim Ecclesiasticarum personarum profectibus diligenter intenti, illorum occurramus dispendiis, & quæ in cuiusque ipsorum præiudicium sive noxam, quâvis etiam auctoritate prodiisse comperimus, salubriter reformemus.

*Clemens
Papa 7.
Constit. 4.
Bullarii
tom. 3.*

*Prælati &
principes
usurpa-
bant dis-
positiones
beneficio-
rum con-
tra for-
mam Con-
cordato-
rum.*

Num. I. Sanè dudum ad Nostram pervenit notiti-
am, qualiter nonnulli Archiepiscopi, & Episcopi, ac Eccle-
siarum Prælati, nonnulli etiam Principes, & Domini tem-
porales inclytæ Nationis Germanicæ, post miserabilem
Vrbis direptionem, collationes & dispositiones beneficio-
rum Ecclesiasticorum, Nobis & Sedi Apostolicæ, etiam
virtute Concordatorum inter Sedem & Nationem præfa-
tas reservatorum, temerè usurpare præsumperunt, ac colo-
latios

lationes & dispositiones Nostras, & dictæ Sedis de illis factas admittere contempserunt, nedum in Nostrum & ipsius Sedis vilipendium, sed etiam iurium Nostrorum, & eiusdem Sedis, ac illorum, quibus de ipsis beneficiis providimus, aut in quorum favorem aliàs disposuimus, seu provideri & disponi mandavimus, grave præiudicium. Et quamvis contra præsumptores & contemptores huiusmodi, in Bulla quæ quotannis in die Cœnæ Domini de more lecta fuit, declaraverimus, & protestati fuerimus, quod in præmissis, & aliis quibuscumque iuribus dictæ Sedi, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ undecunque, & quomocumque quæsis, seu quærendis, per quoscumque actus contrarios, aut quomodolibet præiudicantes, tacitos vel expressos, à Nobis, vel ab eadem Sede quomodolibet factos, vel faciendos, aut quemcumque temporis fluxum, vel patientiam, vel tolerantiam Nostram, Nobis aut eidem Sedi nullatenus præiudicari debere, aut quomodolibet posse: tamen, sicut non sine animi Nostri mæore intelleximus. nonnulli ex Archiepiscopis, Episcopis, Prælati, Principibus, & Dominis prædictis, adhuc à præmissis desistere non curarunt, nec de præsentibus curant: quin imò, quod deterius est, ne provisiones Apostolicæ admittantur, per sua mandata etiam pœnalia prohibere non verentur, in animarum suarum grave periculum, & aliorum Prælatorum, ac Principum Catholicorum dictæ Nationis perniciosum exemplum, & scandalum plurimorum.

II. Nos igitur, qui à dictis CONCORDATIS, quæ ^{Idèd hic Pontifex collationes} olim à Romanæ Ecclesiæ, & dictæ Nationis hominibus,

Ec 2

pro

*beneficio-
rum factas
contra for-
mam di-
ctorum
Concorda-
torum ir-
ritas, &
provisis
aut male
fidei pos-
sessoribus ad
fructuum
restitu-
tionem tem-
erariis
disser-
miis,*

pro ipsius Ecclesie unione, ac pace, & tranquillitate inter Ecclesiam & Nationem predictas perpetuo solidandis & conservandis laudata, conclusa, & acceptata fuerunt, nullatenus recedere intendimus, ne dicti presumptores & contemptores, aut per eos in dictis beneficiis intrusi, ex huiusmodi temeraria presumptione gloriari valeant, neve ipsi intrusi ex adulterinis eorum titulis aliquem fructum reportent, nec illis, quibus de beneficiis predictis per Nos aut dictam Sedem, seu eius auctoritate provisum extitit, & in futurum providebitur, per alicuius temporis fluxum, seu aliquam patientiam, vel tolerantiam preiudicium fiat, aut factum censeatur, ex Pastoralis officii debito providere volentes, ac **CONCORDATIS** predictis firmiter inhaerentes, Motu proprio, & ex Nostra matura deliberatione, ac certa scientia, auctoritate Apostolica, & de Apostolica potestatis plenitudine, tenore presentium declaramus praetensas collationes & alias dispositiones de quibuscumque beneficiis Ecclesiasticis, cum cura & sine cura, Nobis & dictae Sedi, ut praefertur, reservatis, per Archiepiscopos, Episcopos, Praelatos, & saeculares Principes, & Dominos quoscumque dictae Nationis, seu ad eorum praesentationem, vel nominationem, etiam per Ordinarios ipsorum beneficiorum collatores, a tempore dictae direptionis, citra & contra tenorem & formam dictorum **CONCORDATORUM** quomodolibet factas, & in posterum faciendas, personis quibus, aut in quarum favorem factae sunt, aut in posterum fient, nisi sint per Nos, aut Nostram, vel dictae Sedis auctoritate approbatae, nullum titulum, vel colorem
ipsa be

ipsa beneficia possidendi tribuisse, aut in futurum tribuere, sed & illos pro malæ fidei possessoribus, & merè intrusis ab omnibus haberi & censi, ac fructus per eos ex beneficiis huiusmodi perceptos & percipiendos, nullo unquam tempore suos facere, sed ad illorum restitutionem in utroque foro efficaciter obligatos esse, & ad illorum restitutionem, ad eorum quorum interest, seu etiam fisci Nostri instantiam, omnibus viis iuris, & remediis compelli posse & debere, & eos nullo unquam tempore beneficio *Regularum de annali, & triennali pacifico possessore* gaudere potuisse, aut posse.

III. Illis verò, quibus eadem beneficia per Nos, aut auctoritate Nostrâ, vel dictæ Sedis, tenore, & formâ **CONCORDATORUM** huiusmodi servatis, collata seu commendata sunt, aut in futurum conferentur, vel commendabuntur, nec non Ecclesiis & locis Ecclesiasticis, ac Collegiis, quibus perpetuò, vel ad tempus eadem auctoritate unita sunt, aut in posterum unientur, ac omnibus illis, qui in executione literarum Apostolicarum eis concessarum per constitutiones, seu mandata Archiepiscoporum, Episcoporum, Prælatorum, Principum, vel Dominorum prædictorum, hætenus quomodolibet impediti fuerunt, aut in posterum impediuntur, dictas Regulas, & quemcumque temporis fluxum, seu patientiam, vel tolerantiam minimè obstare debere, quò minus contra dictos intrusos, & intrudendos quocumque tempore judicialiter experiri valeant.

IV. Decernentes, si per quoscumque Iudices, & Commissarios,

*Provisis
autem à Se-
de Aposto-
lica iuxta
tenorem
Concorda-
torum iura
quocum-
que refer-
uas, etiam
agendi quò
documque
contra in-
trusos.*

*Decretum
irritans.*

missarios, quâvis auctoritate fungentes, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, & Palatii Apostolici causarum Auditores sententiari, interpretari, & iudicari debere, sublatâ eis & eorum cuilibet quâvis aliter sententiandi, interpretandi, & iudicandi facultate & potestate; ac irritum & inane, si secus super his, ab eis vel quibusvis aliis quâvis auctoritate, scienter vel ignoranter attentatum forsitan est hætenus, aut in posterum contigerit attentari,

*Clausula
derogato-
ria.*

V. Non obstantibus Regulis & aliis præmissis, aliisque Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Ut autem præmissa ad omnium notitiam deducantur, volumus & mandamus præsentibus in Cancellaria Apostolica more solito publicari, & in quinterno eiusdem Cancellariæ describi.

*Transum-
ptorum fi-
des.*

VI. Prætereâ, quia difficile foret præsentibus literas ad singula loca, in quibus de eis forsitan fides facienda foret, deferri, eadê Apostolicâ auctoritate decernimus, quod ipsarum transumptis, manu alicuius Notarii publici inde rogati subscriptis, & sigillo alicuius personæ Ecclesiasticæ in dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus in iudicio & extra, & aliâs ubilibet fides indubitata adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ vel ostensæ.

*Sanctio præ-
missis.*

VII. Nulli ergò omninò hominum liceat hanc paginam Nostræ declarationis, decreti, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum eius, se noverit incursum.
Datum Romæ apud S. Petrum, anno Incarnationis Do-
mini

minicæ millesimo quingentesimo trigesimo quarto, Kal
Iulii, Pontificatus Nostri anno undecimo.

Blosius.

§. 13. Ex qua collige primò, hujusmodi provisos per Ordina-
narios contra formam Concordatorum Germaniæ, omni ti-
tulo carere & possessione, nec eorum possessionem veræ pos-
sessionis, sed potiùs iniquæ usurpationis & veræ intrusionis
nomen mereri. *Felin. in c. in nostra. in fin. de rescript. Simonetta de
reservat. quest. 48. Branden ad Concord. German. quest. 2. num. 11. &
seq. ac quest. 5. num. 9. & seq. Chokier ad reg. cancell. reg. 1. num. 15. ex
prædicta Clementis Papæ VII. Constitutione.*

§. 14. Secundo, nec tutos esse beneficio Regulæ de *Annali*
& *Triennali* possessore, ex disertis verbis dictæ Constitutionis;
sed cum ipso jure privati sint beneficio, non possunt illud ci-
tra peccatum mortale retinere, verùm tenentur in foro con-
scientiæ & animæ judicio statim dimittere, etiam ante om-
nem ludicis sententiam, *Abb. in c. extirpandæ. §. verò. num. 24.
de præben. Hoieda de incompatib. benef. part. 1. cap. 13. num. 61. Tira-
quell in l. si unquam. num. 291. & 292. C. de revoc. donat. Branden ad
Concord. quest. 5. num. 10. Covar. tom. 1. relect. in c. possessor. part. 2. §.
10. num. 10. de reg. iur. in 6. Flamin. Paris. de resignat. benef. lib. 3.
quest. 1. num. 58. & lib. 7. quest. 1. num. 110. Chokier ad reg. 8. gloss. 11.
num. 8. & ad reg. 33. aliàs 35. n. 89. Layman Theol. moral. lib. 4. tract.
2. cap. 15. num. 2. 3. & 4. & fructus perceptos restituere, juxta ean-
dem Clementis Papæ Constitutionem: adeoq; frustrà dubita-
mus, habentes verba expressa Principis. *l. ancilla. 12. C. de furtis.**

§. 15. Tertio, Collatores, & eos, qui hujusmodi provisos non
intrans per ostium, sed aliunde ascendentes, ad possessio-
nem admittunt, præter gravissimum peccatum, quo animam
suam illaqueant, mittendo falcem in messem alienam, & ju-
ra Pontificia violando, qui est actus injustitiæ, ex genere suo
peccatum mortale, *D. Thom. 2. 2. q. 59. art. 4. & q. 70. art. 4. Bran-
den quest. 5. num. 15. Zerola in praxi Episcop. part. 1. verb. beneficia. ad
secundum. teneri ad restitutionem damni & interesse, quod
provi-*

Vnde pro-
visi contra
formam
Concorda-
torum ca-
rent omni
titulo &
possessione.

Nec tuti
sunt bene-
ficio regu-
læ de anna-
li, vel tri-
ennali pos-
sessore.

Sed etiam
sic confes-
sionis gra-
vissime
peccant.

Ioan. 10.
2. 1.

provisus Apostolicus patitur. Vide Rebuff. in praxi benef. de pœnis collat. indign. Garciam de benef. part. 7. cap. 16. n. 51. & seq. Nec non suspensos esse à beneficiorum & officiorum collatione, donec veniam petentes, restitutionis gratiam à Sede Apostolica meruerint obtinere, per Constitutionem Gregorii XIII. Pontificis Maximi. Gonzalez ad reg. 8. §. 7. proœm. num. 247. Qui bus subjungit Branden loc. cit. num. 20. & seq. quod Confessarii tales malè provisos, & eorum collatores non possint in Sacramentali Confessione absolvere, nisi priùs dimisso beneficio, fructus & damna restituerint.

Nec illos
excusas
ulla con-
suetaris
possessio.

§. 16. Nec Collatores excusat contraria possessio, aut consuetudo cujuscumque etiam temporis; quia diuturnitas temporis non diminuit, sed adauget potiùs peccatum, c. fin. l. q. 3. & ibi gloss. c. non satis. 8. ibi, nec sub obtentu cuiusquam consuetudinis reatum suum quis tucatur. & c. cum Ecclesia. 7. de Simon. vide supr. à tit. 1. dub. 2. §. 5.

Nec huius-
modi pro-
visi ad eo-
rum bene-
ficiorum
situlum
possunt
Ordinari.

§. 17. Collige quartò, in praxi, & conscientia tutius videri, quod quicumque de beneficiis Sedi Apostolicæ per Concordata Germaniæ reservatis, contra eorundem tenorem per Ordinarios sunt provisus, & ea scienter retinent, nequaquam valeant ad eorum titulum sacro Ordine initiari. Quia cum Concilium Trid. sess. 21. cap. 2. de reform. & Pius Papa V. Constit. 75. Bullarii tom. 2. expressè decernant, ne quis deinceps Clericus sæcularis, quamvis aliàs sit idoneus moribus, scientia & ætate, ad SS. Ordines titulo beneficii promoveatur, nisi priùs legitime constet, eum beneficium Ecclesiasticum, quod sibi ad victum honestè sufficiat, pacificè possidere: huiusmodi autem, quibus sic beneficia invalidè collata sunt, cum sint merè intrusa, nec ullum omninò habeant titulum, ne quidem coloratum, sed nec ullam possessionem; cum acceptatio beneficii notoriè nulla, possidendi nullum colorem tribuat, Chokier in comment. ad reg. 27. aliàs 28. cancell. num. 36. cum aliis ibid. citatis. Imò nec ullo unquam tempore gaudere queant beneficio Regulæ de annali & triennali possessore, sed ipso jure privati sint, & beneficia sic obtenta teneantur dimittere, etiam ante omnem ludicis sententiam, & fructus perceptos restituere, uti ex præceden-

Greg. Pa-
pa 13.
Constit.
41. Bulla-
rii tom. 2.
relata su-
pra tit. 1.
dub. 11. §. 1.

cedentibus abundè patet, sequitur planè, quod ii ad ejsmodi beneficiorum titulum nequeant sacris Ordinibus insigniri, citra suspensionem ab executione Ordinis sacri per ipsos suscepti, uti sine titulo Ordinati. *Bonacina tom. 1. de Sacram. Ord. disp. 8. quest. 1. punct. 5. sub num. 30. & tom. 3. disp. 3. quest. 1. punct. 8. num. 1. 4. & 12 in fin. contra Garcia de benef. part. 2. cap. 5. §. 1. num. 148.*

§. 18. Nec relevat, si cum eodem *Garcia loc. cit.* dicas, juxta Concilium Tridentinum suprà citatum sufficere, ut quis non dicatur Ordinatus sine titulo, quod sine fraude pacificè possideat beneficium, esto, non habeat legitimum titulum. Siquidem hæc possessio, non est vera possessio, cum taliter provilus suum non possideat, sed potius est alieni detentio, intrusio, invariatio, & iniqua usurpatio, omni possessionis colore, & juris adminiculo destituta, ut *suprà §. 13. & seq.* latè est demonstratum; quæ nec à fraude potest exculari, *Simonetta de reservat. quest. 29. num. 2.* sicut ergò quis non potest titulo alieni beneficii Ordinari, teste prædicto *Garcia de benef. part. 2. cap. 5. num. 95.* ita nec eo modo provilus, cum verè alienum occupet. Ad hæc, si licitè posset quis taliter collati beneficii titulo ad sacros Ordines promoveri, etiam posset hujusmodi beneficium in favorem alterius resignare; cum juxta Concilium Tridentinum *cit. sess. 21. de reform. cap. 2.* liceat liberè resignare beneficia, ad quorum titulum quis fuit Ordinatus, factâ tamen de eo mentione, & habito aliunde, unde vivat; atqui taliter provilus id non potest, quamvis diu pacificè possederit, *Flamin. Paris de resignat. lib. 3. quest. 1. num. 39. 40. 41. 42. 43. & seq.* nam ex quo verè intrusus est, & ab initio jus nullum habuit in sic obtento beneficio, in alium transferre nequit. *c. Daybertum. 1. q. 7. c. quod autem. 5. de iure patron. uti nec permutare, sed statim dimittere tenetur ex dictis suprà §. 14.* Nec longa detentio beneficii iustificat titulum aliàs invalidû, *c. dilecto. 25. de preben. reg. 18. de reg. iur. in 6. c. causam. 7. & c. accedentes. 11. ibi Abb. & Felin de prescript.* Neque ex diuturnitate tēporis nascitur titulus in beneficialibus & spiritualibus, *Bald. per tex. in cap. ex parte. 1. de testibus.* & qui retinent rem furtivam, quantò magis retinent,

Responde-
tur ad ar-
gumentum
contrariû.

tantò magis peccant, c. si res. 14. q. 6. l. si pro iure. 7. ff. de condic. fur. eleganter Flamin. Paris. loc. cit. & lib. 7. quæst. 4. num. 108. 109. & seq. Branden ad Concord. German. quæst. 5. n. 11. & 12. Igitur nec ad eorundem titulum Ordinari potest. Vnde suaserim, ut ubi nullus foret à Sede Apostolica provisus, ii, quibus sic nulliter ab Ordinario collatum est beneficium, pro secuta dicti beneficii retentione, & conscientia exoneratione, indilatè novam à Sede Apostolica provisionem impetrent. Branden supra quæst. 5. num. 31.

Argumen-
ta à non
usu seu
non recep-
tione, aut
contraria
consuetu-
dine con-
tra Consti-
tutiones
Apostoli-
cas sunt
frivola.

§. 19. Ex his porrò quisquis obediens S. Ecclesiæ Romanæ filius liquidò cognoscer, vulgaria hæc argumenta non usus, contrariæ consuetudinis, seu præscriptionis, aut non receptionis contra leges Canonicas, & Constitutiones Apostolicas, esse potiùs inobediendiæ fulcimenta, quàm filialis erga S. Sedem Apostolicam reverentiæ & observantiæ documenta; quandoquidem summi Pontifices tot suis sanctionibus, ac Decretis, & antè & nunc, quascumque consuetudines contrarias, non usus, & præscriptiones omninò prohibuerint, sustulerint, & proscripserint, & in dies prohibeant & damnent. De Pontificia autem in hoc potestate nemo verè Catholicus dubitare potest, minùs de voluntate, quæ ex clausulis Decreti irritantis, & verbis disertis in Constitutionibus suis expressè adiectis clarissimè elucet. Quin etiam, cùm nec eius leges pendeant ab acceptatione populi, uti optimè docent Suarez lib. 4. de legibus. cap. 16. num. 2. & seq. Diana resolut. moral. part. 7. trac. 1. resolut. 28. num. 2. consequens est, quod nec per non receptionem, seu non usum abrogari queant, uti ex præmissis abundè constat, & perpulchrè tradit Diana resolut. moral. part. 6. trac. 9. resolut. 13. & part. 7. trac. 1. resolut. 28. per tot. Insuper toties à Sacra Congregatione Cardinalium Concilii Tridentini interpretum declaratum fuit, teste Branden ad Concord. quæst. 4. num. 28. nec non à summo Sacræ Rotæ Romanæ Tribunali decisum, per nullos actus contrarios, non usum, aut inobservantiam, præscriptionem, consuetudinem, etiam mille annorum, aut immemoriam, derogari Pontificiis Constitutionibus, & legibus Canoniceis, citra certam, positivam scientiam.

scientiam, & expressum Summi Pontificis consensum, sicuti supra hoc tit. & dub. §. 5. & seq. luculenter est demonstratum: aded ut his deficientibus, vanum sit eiusmodi exceptiones prætexere, sed verè dici possit, *Servus, qui cognovit voluntatem Domini sui, & non præparavit, & non fecit secundum voluntatem eius, vapulabit multis.* Et inde, ut deplorat Branden ad Concord. loc. cit. n. 15. plurimarum Ecclesiarum ruina provenit, dum per eiusmodi exceptiones, Apostolicis Constitutionibus illuditur.

Lucæ 12.
v. 47.

Ad Heb.
13. v. 17.
Matth.
22. v. 21.

§. 20. Quæ meritò à quibuscumque Ordinariis collatoribus, illis præsertim, qui Pontificia iura per suas attentatas collationes invadere non verentur, contra apertam Concordatorum dispositionem, quæ ipsis nota est, vel esse debet, & consequenter eos latere nequit prædictarum provisionum nullitas & iniustitia, forent penitiùs examinanda, & perpendenda, cum scriptum sit, *Obedite Præpositis vestris, & subiacete eis.* Et Christus nos apertè doceat, *Reddite quæ sunt Cæsaris, Cæsari, & quæ sunt Dei, Deo.* Alioquin, uti seriò inculcat Branden quaest. 4. num. 35. non dubitandum sit, quin sub istis prætensionibus legis non receptæ, seu non usus, vel contrariæ consuetudinis, aut præscriptionis contra Indulta Apostolica, leges Canonicas, Ordinationes & Constitutiones Pontificias, magna eorum, prout & Advocatorum, Procuratorum, Iudicum minùs circumspèctè agentium, atque etiam Theologorum in excusandis Confitentium erroribus, contra ius positivum plus æquò propensorum, magna inquit d. Branden, caterva volet, & descendat ad eos, ubi sine lege est sempiterna confusio; à qua nos omnes Divina Bonitas præservare dignetur.

Ad quæ merito attendere deberent.

§. 21. Insuper advertant dicti collatores Ordinarii, dum uti nolunt privilegio Concordatorum, vel eadem non observare, usu recepta non esse allegantes, se teneri ad observationem Regulæ IX. Cancellariæ Apostolicæ; siquidem, ubi exeunt Concordatâ, subintrant reservationes Regularum Cancellariæ: & egressus unius operatur ingressum alterius, c. cum renuntiatur. 32. q. 1. l. 1. §. illud sciendum. ff. de separat. & à remotione unius contrarii, sequitur positio alterius, l. sed si pupillus. II. §.

Concordatâ Germaniæ repudiantis tenentur observare Regulas Cancellariæ Apostolicæ.

si instituta ff. de instit. action. Branden ad Concord. quest. 4. num. 43. Chokier ad reg. 8. gloss. 20. num. 7. & 8. & sic non nisi in quatuor mensibus, videlicet Martio, Junio, Septembri, & Decembri beneficia vacantia conferre possunt, reliquis octo mensibus, Januario, Februario, Aprili, Maio, Julio, Augusto, Octobri & Novembri per eandem Regulam Summo Pontifici reservatis: ita ut incidant in scyllam, cupientes vitare charybdim.

In beneficio intrusus non potest conferre beneficia ad se in illa qualitate spectantia.

§. 22. Quæret forsitan aliquis, an intrusus in beneficio reservato, puta, Præpositura, Decanatu, vel Scholastia &c. & habitus ac reputatus pro Præposito, Decano, aut Scholastico, & in possessione existens, possit pro eo tempore beneficia vacantia ad collationem Præpositi, Decani, vel Scholastici spectantia conferre? Responsio facilis est ex præmissis, eaq; negativa, prout resolvit *simonetta de reservat. benef. quest. 44. per totum motus auctoritate Rotæ decis. 20. in antiq. & decis. 4. in antiquior. de præben.* quem sequitur *Gonzalez ad reg. 8. gloss. 45. §. 2. num. 44. & seq. Garcias de benef. part. 5. cap. 1. §. 4. num. 251. & cap. 5. num. 21.* Ratio est, quod possessio beneficii reservati careat omni iuris adminiculo, imò possidens propriè nullam possessionem habeat, obstante reservatione & Decreto irritante, sed & ipso iure privatus sit beneficio, uti dictum *suprà hoc dub. §. 9. 10. 11. 12. 13. 16. 17. & 18.*

Provisiones Apostolicæ debent executioni mandari sine placito prævio Episcoporum, eorumve Officialium, sub pœna excommunicationis contra impediētes.

§. 23. Cùm porrò in quibusdam Episcopatibus introductus esset abusus ille, sed & per statuta Synodalia cautum, (prout etiam in quibusdam Germaniæ Episcopatibus factum scio) nullæ literæ, provisiones, bullæ & gratiæ Apostolicæ publicarentur, seu executioni demandarentur, nisi præviâ earundem approbatione, seu *Placeto*, ut vocant, ab Episcoporum Officialibus, ministrisve obtento: eoq; prætextu fiebat, ut dictæ provisiones & literæ Apostolicæ, per eosdem Officiales Ordinariis collatoribus plus æquò faventes, vel supprimerentur, suspenderentur, aut impedirentur; & iidem collatores suos intrusos in beneficiis S. Sedi reservatis eò faciliùs manutēnerent, in gravissimum eiusdem Sedis, ab eaq; provisorum præiudicium; hinc *Clemens* Papa VII. ut hisce incommotis obviaret, huiusmodi statuta Synodalia omninò cassavit, & annullavit, atque è statu

statutorum libro expungenda decrevit, nec non literas Apostolicas absque eiusmodi placeto exequendas: Episcopos verò, eorumq; Officiales, & alios quosvis, qui provisiones Apostolicas ad hoc adigere, vel aliàs literarum Apostolicarum executionem quomodocumque impedire, eisq; auxilium directè, vel indirectè præstare præsumpserint, Anathematis sententiæ tandem subiacere voluit, quousque ad cor redeuntes, eius interdicti relaxationem, debitâ satisfactione præmissâ, meruerint à Summo Pontifice impetrare, uti ex illius Constitutione hic subiecta patet.

CLEMENS PAPA VII.

Clemens
Papa 7.
Constit. 35.
Bullariis
111. 1.

Ad perpetuam rei memoriam. Romanus Pontifex, qui solet pro debito Pastoralis officii alios in sua justitia confovere, non debet suam, & Apostolicæ Sedis justitiam negligere, quare Nos ad ea debemus sollicitè intendere, per quæ Nostra, & ejusdem Sedis auctoritas conservetur, & quæ propterea à Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris providè processisse comperimus, ut perpetuò firma & illibata persistant, libenter Apostolico munimine roboramus, ac aliàs Nostræ provisionis remedium adjicimus, prout in Domino conspicimus salubriter expedire.

Execratus

Num. I. Sanè licet olim bonæ mem. **VRBANUS** Papa VI. in sua obedientia nuncupatus, concesserit certis

Urbanus
Papa 6.
concessit
olim

F f 3

quibusdam
Prælati,
ut literæ
Apostolicæ
sine eorum
approbati-
one non
possent in
eorum locis
executioni
mandari,

certis Prælati, ut in eorum Civitatibus & Dicecesibus execu-
tio literarum Apostolicarum fieri non possit, nisi literæ
ipsæ eisdem Prælati, aut eorum Officialibus prius exhibi-
tæ, & per eos approbatæ forent; & eorundem Prælato-
rum Officiales id in consuetudinem deduxissent: aliqui ve-
rò prætextu statutorum provincialium, seu synodalium
etiam servassent, quod nullus literas Apostolicas hujusmo-
di exequi auderet, nisi postquam Prælati, seu Officiales ipsi
per suas literas, quas *vidimus*, seu *placet* nuncupabant,
mandarent, & concederent, ut iudices in ipsis literis Apo-
stolicis deputati, illa exequi possent.

Quod Bo-
nifacius
Papa 9.
revocavit,

II. Tamen fel. recor. BONIFACIUS Papa IX. etiam in
sua obedientia nuncupatus, providè attendens quod prop-
ter tales literas *vidimus*, seu *placet* nuncupatas, impe-
trantes Apostolici sæpè literarum Apostolicarum effectum
consequi nequiverant, concessionem VRBANI hujusmo-
di, ac statuta quæcumque super his facta revocavit, cassa-
vit, & annullavit, ac decrevit, quod iudices & executores
quicumque in literis Apostolicis pro tempore deputati, et-
iam sine licentia, vel consensu quorumcumque Prælato-
rum, vel Superiorum, aut Officialium eorundem, literas
Apostolicas exequi possent, & deberent.

Similiter
Martinus
Papa 5.

III. Et successivè fel. recor. MARTINUS Papa V. Præ-
decessor Noster in Concilio Constantiensi considerans,
quod in exordiis pestiferi, & antiquati schismatis, tunc per
Dei gratiam extincti, ad tollendum scandala, quæ propter
executionem diversarum literarum, quæ ab his, qui pro
Romanis

Romanis Pontificibus in diversis obedientiis se gerebant, in nonnullis partibus oriebantur, supradictus VRBANUS in sua obedientia quibusdam Prælati supradictam concessionem fecerat, & quod postea ipsi Prælati, seu Officiales in consuetudinem traxerant; aliqui verò prætextu dictorum statutorum provincialium, seu synodalium, servabant & servari faciebant, quod literas Apostolicas nullus exequi deberet, nisi postquam Prælati, seu Officiales ipsi per suas literas, quas *vidimus*, seu *placet*, ut præfertur, nunciabant, mandarent & concederent, quod possent exequi per Iudices in eis deputatos; propter quod executio literarum Apostolicarum plus debito plerumque retardata fuerat, & sæpè ipsæ literæ Apostolicæ executione caruerant totaliter, in gravem iniuriam Sedis Apostolicæ, & enorme impetrantium præiudicium & gravamen. Censensq; rationi congruum, ut quod dicti schismatis calamitas introduxerat, pacis tempore auferretur, concessionem prædictam, & quæcumque statuta circa præmissa quomodolibet facta, auctoritate Apostolicâ, dicto sacro Concilio approbante, revocavit, cassavit, & annullavit, ac voluit & decrevit, quod Iudices & executores quicumque in literis Apostolicis deputati, & deputandi, & alii quicumque, nec non Notarii, & tabelliones super his requisiti, & requirendi, absque huiusmodi literis *vidimus*, seu *placet* nunciatis, ac etiam licentia, vel assensu quorumcumque Prælatorum, Patriarchali, aut aliâ quâvis dignitate insignitorum, & locorum Ordinariorum, aut Officialium eorum-

dem liberè huiusmodi literas Apostolicas exequi deberent, atque possent, ac eâdem auctoritate decrevit, omnes & singulas sententias, quas prædicti Prælati, aut eorum Officiales contra huiusmodi Iudices, vel executores, seu impetrantes, propter executiones huiusmodi per eos faciendas inflixerant, & promulgaverant, irritas & inanes, ac nullius existere roboris, vel momenti. Nec non quemcunque, qui contra præmissa aliquid attentare præsumeret, ab exercitio iurisdictionis Ecclesiasticæ per tres menses suspensum fore.

Es Leo 10.

IV. Ac novissimè piæ mem. LEO Papa X, etiam Prædecessor Noster, cum aliàs in publica signatura coram eo nonnullæ supplicationes propositæ fuissent, continentibus, quod in Tolertana & Carthaginensi Ecclesiis, sub colore falsitatibus obviandi, conditæ fuerant constitutiones synodales, quibus caveri dicebatur, ut tabelliones & Notarii, etiam à partibus requisiti, literas Apostolicas nullatenus recipere possent, nisi illæ priùs per Archiepiscopum Tolertanum, & Episcopum Carthaginensem pro tempore existentes, aut eorum Officiales examinatæ forent: & ab eodem LEONE Prædecessore earundem constitutionum confirmatio peteretur, petitionem huiusmodi, ut ratione carentem (cùm Romani Pontificis gesta per inferiores, & sibi subditos sine eius speciali licentia examinari non deberent) indecens & absurdum, quin imò temerarium fore censens, quod aliquis quâvis occasione literas Apostolicas sine Romani Pontificis speciali commissione examinare velle præsumeret, ac supplicationes ipsas, prout meritò
rejiçit

reijiciendæ erant, reiecit, & coram eo lacerari fecit. Ac super his tale remedium adhibere volens, ut aliis in posterum committendi similia aditus præcluderetur, motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, literas dicti BONIFACII approbavit & innovavit, ac perpetuæ firmitatis robur obtinere, illasq; inviolabiliter observari debere decrevit.

V. Nec non quascumque constitutiones Synodales, tam in dictis Toletana & Carthaginensi, quam quibusvis aliis Ecclesiis per universum Orbem constitutis, super his factas, motu, scientiâ, auctoritate, & potestate prædictis cassavit & annullavit, ac statuit & ordinavit, quod iudices & executores in literis Apostolicis pro tempore deputati, ac Notarii & tabelliones super his requisiti, ipsas literas Apostolicas sine alicuius personæ, cuiuscumque Ecclesiasticæ, vel mundanæ dignitatis esset, licentia vel consensu exequi possent, & deberent.

Synodales constitutiones impediens executio. non literarum Apostolicarum annullando, & illas absque licentia exequi mandando.

VI. Et insuper universis Patriarchis, Archiepiscopis, Primatibus, Episcopis, & aliis Prælatibus, & personis Ecclesiasticis, nec non Communitatibus Civitatum, & universitatibus castrorum, Oppidorum, terrarum, & locorum sub interdicti, singularibusq; personis eorû, etiam sæcularibus, sub excommunicationis & anathematis pœnis, quas eo ipso, si contra fecissent, absque alia declaratione incurrerent, & à quibus non nisi ab eodem LEONE Prædecessore, vel Successoribus suis canonicè intrantibus, præterquam in mortis articulo constitutæ, & debitâ satisfactione præmissâ, absolvi, & interdicti huiusmodi relaxa-

Impediensq; illarum executionem pœnas hic adscriptas imp. fuere.

Gg tionem

tionem obtinere possent, in virtute sanctæ obedientiæ districte præcipiendo mandavit, ne Iudices & executores literarum Apostolicarum, ac Notarios & tabelliones super his requisitos, quominus literas Apostolicas huiusmodi exequi possent, quoquo modo impedire præsumerent, ac eos, qui executionem literarum huiusmodi impedirent, seu impedientibus auxilium, vel favorem quovis modo, directe, vel indirecte, publice, vel occulte præstare præsumerent, etiamsi Patriarchali, Archiepiscopali, Primatiali, Episcopali, vel quavis aliâ Ecclesiasticâ, vel mundanâ, etiam Imperiali, Regali, Reginali, aut Ducali, vel aliâ præfulgeant dignitate, eidem excommunicationis & anathematis sententiæ, à qua non nisi, ut præfertur, absolvi possent, subiacere; ac Civitates, terras, castra, Oppida, & loca prædicta, ad quæ inobedientes & contra facientes declinare, & in quibus moram trahere contingeret, Ecclesiastico supposuit interdicto, tamdiu firmiter observando, donec compuncti corde, interdicti huiusmodi relaxationem, debitâ satisfactione præmissâ, meruerint obtinere, motu, scientia, auctoritate, & potestatis plenitudine similibus decrevit.

*Contra istas
constitutionibus
synodali-
bus cassa-
tis.*

VII. Nec non sub dictis pœnis etiam mandavit illis, in quorum libris constitutiones synodales, & provinciales huiusmodi descriptæ reperirentur, ut eas deleri & cassari facerent, ut amplius legi non possent, prout in singulis dictorum Prædecessorum desuper confectis literis plenius continetur.

VIII. Cùm autem Nobis summè cordi sit, conatibus
istorum

istorum, qui executionem literarum & mandatorum Apostolicorum sic impediunt, omnibus, quibus cum Deo possumus modis, viis, & mediis obviare: quamvis enim de presenti sint alia turbulentissima, & deploranda tempora, & in nonnullis partibus damnatissimæ hæreses pullulent, tamen his temerariis præsumptionibus duximus necessario obviandum. Nos igitur, qui sumus, licet immeriti, Divinâ providentiâ unicus sponsus Ecclesiæ sponsæ Nostræ, & non debemus Nostram, & ipsius sponsæ Nostræ justitiam negligere, qui alios in sua justitia confovemus, inducti eisdem rationibus, quibus præfatus MARTINUS Prædecessor cum Sacro Concilio prædicto motus fuit, motu proprio, & ex certa scientia, ac de Nostra matura deliberatione, & de simili potestatis plenitudine, singulas BONIFACII, MARTINI, & LEONIS Prædecessorum literas hujusmodi, ac omnia & singula in eis contenta, auctoritate Apostolicâ, tenore præsentium approbamus & innovamus, plenamque roboris firmitatem obtinere, & perpetuò inconcussè & inviolabiliter observari debere decernimus.

IX. Nec non quascumque constitutiones provinciales & synodales, de non exequendo literas Apostolicas sine placito Ordinariorum locorum, & nisi ipsæ literæ sint prius per eosdem Ordinarios, seu eorum Officiales, aut Sigilliferos, vel Commissarios visæ & admittæ, in supradictis & quibusvis aliis Ecclesiis, ac Civitatibus, Diocæsesibus, & provinciis per totum orbem terrarum constitutis, ut præferatur, editas & factas, ac quomodolibet, etiam sub dicto colore obviandi falsitatibus & fraudibus, innovatis, motu,

Hic Pontifex prædicta confirmat.

Et quascumque Ordinationes de visendis literis Apostolicis antecarum executione, damnat, & cassari mandat.

scientiâ, auctoritate, & potestatis plenitudine prædictis cassamus & annullamus, ac ex quibuscumque libris, ubi descriptæ reperiuntur, penitus cassari, & deleri sub dictis pœnis mandamus.

*Liberamq;
executio-
nem per-
mitti su-
bet.*

X. Nec non de novo statuimus & ordinamus, quod Iudices & executores in literis Apostolicis pro tempore deputati, ac Notarii & tabelliones super his requisiti, ipsas literas Apostolicas liberè, & sine alicuius personæ cuiuscumque Ecclesiasticæ, vel mundanæ dignitatis fuerit, licentia, vel consensu exequi possint, & debeant. Et nihilominus universis Patriarchis, Archiepiscopis, Primatibus, Episcopis locorum Ordinariis, eorum Officialibus, Sigilliferis, & Commissariis, ac aliis personis tam Ecclesiasticis, quàm sæcularibus, quâvis auctoritate fulgentibus, necnô Communitatibus Civitatum, & universitatibus castrorum, Oppidorum, terrarum, & locorum in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub excommunicationis & anathematis pœna in eorum singulos, quam si contrà fecerint, eo ipso, etiam absque alia declaratione de super facienda, incurrant, à qua non nisi per Nos, aut successores Nostros canonicè intrantes, etiam prætextu quorumcumque privilegiorum Apostolicorum, eis etiam per Nos quomodolibet concessorum, aut innovatorum, quæ eis quoad hoc nullatenus suffragari volumus, præterquam in mortis articulo constituta, & debitâ satisfactione præviâ, absolvi possint, restrictè præcipiendo mandamus, ne Iudices & executores literarum Apostolicarum, ac Notarios, & tabelliones super his pro tempore requisitos, quominus literas Apostolicas
huius

huiusmodi liberè, & absque eorum placito, licentia, & consensu exequantur, quovis modo impedire præsumant.

XI. Nos enim omnes illos, qui executionem literarum ipsarum Apostolicarum impediverint, seu impedientibus auxilium, consilium, vel favorem directè vel indirectè, publicè vel occultè, aut quovis quæsito colore præstare præsumpserint, etiamsi Patriarchali, Archiepiscopali, Primate, Episcopali, & quâvis aliâ Ecclesiasticâ, vel mûdanâ, etiam Imperiali, Regali, Reginali, Ducali, vel aliâ dignitate præfulgeant, per alias Nostras literas in die Cœnæ Domini publicè lectas, excommunicavimus, & anathematizavimus, prout etiam tenore præsentium eos eidem excommunicationis, & anathematis sententiæ, à qua non nisi, ut præfertur, absolvi possint, subiacere: ac Civitates, terras, castra, Oppida, & loca, in quibus dicti inobedientes & contra facientes manserint, & ad quæ eos declinare contigerit, Ecclesiastico supposita esse interdicto, tamdiu firmiter observando, donec ad cor reversi, interdicti huiusmodi relaxationem, debitâ satisfactione præmissâ, meruerint à Nobis, aut dictis Successoribus Nostris obtinere. Nec non omnes & singulas sententias, censuras & pœnas, quas dicti Ordinarii, aut eorum Officiales, contra huiusmodi Iudices, & executores literarum Apostolicarum, aut illas impetrantes, seu Notarios & tabelliones, propter executiones per eos factas, vel faciendas, inflixerunt, & promulgarunt, aut in futurum quomodolibet infligent, aut promulgabunt, irritas & inanes, ac nullius

Contravenientibus
pœnam
imponit.

roboris vel momenti existere, eisdem motu, scientiâ, auctoritate, vel potestatis plenitudine decernimus, & declaramus.

*Executores
rem huius
sua Con-
stitutionis
deputat,
& facultates
concedo.*

XII, Quocircâ dilecto filio Curiaë causarum Camerae Apostolicæ generali Auditori, auctoritate & tenore prædictis, motu simili committimus & mandamus, ut si, & quando, ac quoties de cætero ad eius notitiam per delationem partis, cuius interest, vel fisci Nostri, seu famam publicam, aut aliâ quovis modo deducatur, dictos Ordinarios, seu eorum Officiales, sigilliferos, & Commissarios, aut quosvis alios, seu eorum aliquem dictis constitutionibus, ut præfertur, cassatis & annullatis adhuc pertinaciter uti, & illas ex eorum libris non delevisse, seu ipsos Iudices, & executores literarum Apostolicarum, ac Notarios & tabelliones super his requisiti, quominus easdem literas Apostolicas liberè, & absque eorum placito, visione, vel admissione exequantur, quoquo modo impediant, seu impediendis præmissis, aut alio quovis modo auxilium, consilium, vel favorem præstent, habitis & receptis priùs per eum desuper aliquibus probationibus, ad instantiam partis, vel fisci, vel etiam ex mero officio, etiam summarie, & extrajudicialiter, quantum sibi sufficere videbitur, eosdem Ordinarios, eorumq; Officiales & Sigilliferos, & Commissarios, ac quosvis alios in præmissis culpabiles, & eorum singulos, etiam nominatim & in specie, ad instantiam partis, vel fisci prædictorum, vel etiam ex suo mero officio, prout sibi videbitur magis expedire, vigore præsentium peremptorie moneat & requirat, ac moneri & requiri faciat, etiam

etiam per edictum publicum in locis affigendum publicis,
& in partibus illis vicinis, de quibus sit verisimilis coniectura,
quod ad ipsorum monitorum notitiam pervenire valeat, ad comparandum legitimè coram eo, infra terminum
arbitrio suo eis præfigendum, per se, vel procuratores idoneos,
& si sibi videbitur, quoad Officiales & Sigilliferos, ac
Commissarios, & alios inferiores, etiam personaliter, &
non per procuratorem, sub privationis omnium & singulorum
beneficiorum, & officiorum Ecclesiasticorum per eosdem obtentorum,
& ad illa, & quævis alia obtinenda, & eorum officia, &
alios quoscumque actus legitimos exercendum inhabilitatis
pœnis, eo ipso, si non paruerint, incurrendis, se de præmissis
legitimè excusandum: & quoad Officiales, & Sigilliferos, ac
Commissarios aliter, quàm quod iussu Dominorum suorum id
fecerint; cum hoc casu teneantur Nobis, tanquàm maiori potestati
obedire, non autem eorum Dominis, tanquàm minori potestati
Nobis subiectæ; quo quidem termino elapso, & dictis
monitis modo præmissis non comparentibus, vel etiam
comparentibus, sed se non sufficienter, vel minus legitimè
excusantibus, eos omnes & singulos, etiam nominatim &
in specie, quâcumque appellatione, vel exceptione remotâ,
pro excommunicatis & anathematizatis; ac Civitates, castra,
Oppida & loca, in quibus manserint, & ad quæ eos
declinare contigerit, similiter nominatim & in specie pro
interdictis ubique locorum publicari, & denunciari faciat,
ipsosq; Officiales, Sigilliferos & Commissarios, ac alios
inferiores, in dictam privationis pœnam damnabiliter incidisse.

cidisse, & eorum beneficia & officia tamquam per privationem huiusmodi, tam de jure, quam de facto verè vacantia, à Nobis & dicta Sede dumtaxat liberè impetrari posse, ac eos ad illa, & quævis alia beneficia & officia Ecclesiastica obtinenda, ac eorum officia, & quoscumque alios actus legitimos exercendum penitus inhabiles perpetuò fore, auctoritate Nostrâ declaret, literasq; desuper necessarias & oportunas suo sub sigillo quibusvis petentibus det, & concedat.

*Clausula
de-rogato-
ris.*

XIII. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, nec non omnibus illis, quæ BONIFACIUS, MARTINUS, ac LEO Prædecessores præfati in dictis suis literis voluerunt non obstare, contrariis quibuscumque: aut si aliquibus communiter, vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari, aut eorum loca Ecclesiastico interdicto supponi non possint per literas Apostolicas, non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem. Quod quidem indultum decernimus eis, quâcumque auctoritate muniti sint, contra præmissa in aliquo suffragari non posse, quò minùs ipsi huiusmodi sententiis & pœnis subjaceant, & dicta loca Ecclesiastico interdicto supposita existant.

*Iussu pub-
licationis.*

XIV. Ut autem præsentès literæ ad omnium notitiam deducantur, volumus & mandamus, eas in Cancellaria Apostolica publicari, & in quinterno ejusdem Cancellariæ describi, & præfatum Auditorem lapsis duobus mensibus post publicationem huiusmodi, ad illarum executionem modo

modo præmissis procedere posse decernimus & declaramus.

XV. Nulli ergò omninò hominum liceat hanc paginam Nostræ approbationis, innovationis, cassationis, annullationis, statuti, ordinationis, declarationis, voluntatis, mandatorum & decretorum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum. Datum Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo trigesimo tertio, quarto Kalend. Januarii, Pontificatus Nostri anno undecimo.

*Sancti petri
nalis.*

§. 24. Eadem verò Excommunicatio contra impediētes executionem literarum Apostolicarum, à Papa quotannis reiteratur die Cœnæ Domini, sicuti videre est in ejus bulla apud *Quarantam verb. Excommunicationes in bulla die cœnæ Domini. Bonacin. tom. 3. disp. 1. per tot. & maximè quest. 15. & apud D. Gerlacum Vinitorem in compendio de Sacrament. tit. 7. cap. 11. quest. 3.*

*Quæ etiam
reiteratur
in bulla
Cœnæ Do-
mini.*

§. 14.

§. 25. Denique pro hujusce dubii coronide, & controversiarum, quæ subinde inter provisos à Sede Apostolica, & item ab Ordinariis, de beneficiis eidem Sedi reservatis exoriuntur, elucidatione, in praxi notatu dignum est, quod licet ex dispositione Concilii Tridentini *sess. 24. cap. 20. de reform.* causæ omnes, etiam beneficiales, in prima instantia coram locorum Ordinariis cognosci debeant: id ipsum locum non habeat in causis beneficiorum Summo Pontifici reservatorum; quia illæ etiam in prima instantia in Curia Romana decidi possunt, *Gonzalez ad reg. 8. gloss. 52. num. 36.* uti expressè decrevit *Gregorius XIII. Pontifex Maximus præclarâ ea de re Constitutione tenoris sequentis.*

*Causa be-
nificiorum
reservato-
rum, etiam
in prima
instantia,
decidi pos-
sunt in Cu-
ria Roma-
na.*

Hh

GREGO.

GREGORIUS PAPA XIII.

Exordium

D futuram rei memoriam. Ad Romani Pontificis providentiam circumspectam pertinere dignoscitur, dubia super sacrorum Conciliorum decretis pro tempore insurgentia, sic suæ declarationis oraculo dilucidare, & interpretari, ut exinde litium dispendia inter fideles quoslibet valeant submoveri.

*Gregorii
Pape 13.
Constit. 19.
Bullarij
tom. 2.*

*Romanus
Pontifex
solet quan-
doque præ-
cipere, ut
possessio &
fructus be-
nificiorum
Sedis Apost.
reservato-
rum, nomi-
ne eiusdem
apprehen-
dantur, do-
ne literæ
Apost. ex-
pediantur;
& quando-
que etiam
mandat
provisos
iplos in
possessio-
nem indu-
ant.*

Num. I. Accepimus sanè nuper, quod licet multo-
ties Romanus Pontifex, ut provisiones & gratiæ per eum
de beneficiis pro tempore vacantibus, ac suæ, & Sedis A-
postolicæ dispositioni & ordinatoini reservatis, in favo-
rem diversarum personarum sibi gratarum & acceptarum
factæ, executioni debitæ demandentur, & ne (dum literæ
Apostolicæ sub plumbo desuper expediuntur) beneficia
ipsa ab aliquibus indebitè occupentur, aut aliqua in spiritu-
alibus & temporalibus detrimenta sustineant, nonnun-
quàm corporalem possessionem ipsorum beneficiorum,
& illis annexorum, iuriumq; & pertinentiarum quorum-
cumque, Sedis & Camerae Apostolicarum nominibus
apprehendi, ac omnes & quoscumque fructus, redditus, &
proventus beneficiorum, & annexorum eorundem percipi,
exigi, eosq; integros personis prædictis, postquam ipsæ
literas sub plumbo expeditas haberent, unâ cum dicta pos-
sessione consignari; quandoque verò, dum literæ sub
plumbo

plumbo expeditæ existunt, ut ius suum unicuique illorum conservetur, & temerariorum audacia, debitâ castigatione compescatur, ac ipsæ literæ Apostolicæ faciùs debitæ executioni, ut par est, demandentur, provisos de beneficiis, in corporalem, realem, & actualem possessionem beneficiorum, & annexorum, iuriumq; & pertinentiarum prædictorum induci, & inductos in ea manuteneri, a motis quibuslibet intrusis detentoribus ab eisdem, aliâq; fieri, & exequi per diversas suas in forma brevis, & sub annulo Pif. catoris confectas literas mandet & præcipiat, certis inibi modo & formâ tunc præscriptis, dilecto filio causarum Curie Camerae Apostolicæ generali Auditori, seu aliis executoribus desuper deputatis, quibus omninò parendum esset.

II. Nihilominùs nonnulli beneficiis prædictis inhiantes, ac gratias prædictas eludere, eorumq; intrusiones & detentiones improbè tueri satagentes, executionem literarum in forma brevis huiusmodi, & facultatem per eas ipsis executoribus attributam, diversis dubiis & cavillationibus remorentur, & processus per eosdem executores desuper habitos & formatos, ac inde secuta quæcumque nulla & invalida, nulliusq; roboris vel momenti esse, neque attendi debere contendunt, sub prætextu, quod in decreto S. Concilii Tridentini *sess. 24. cap. 20.* dispositum fuerit, quod causæ omnes ad forum Ecclesiasticum quomodolibet pertinentes, etiamsi beneficales sint, in prima instantia coram Ordinariis locorum dumtaxat cognoscantur, exceptis his, quæ iuxta canonicas sanctiones apud Sedem prædictam

Comp. ures tamen ad impediendam executionem dictarum literarum Apost. dicebant causas omnes in prima instantia spectare ad Ordinarios, exceptis causis à P. officio per speciale rescriptum commissis.

sunt tractandæ, vel quas ex urgenti, rationabiliq; causa iudicaverit Summus Pontifex Romanus per speciale rescriptum signaturæ suæ, eius manu propriâ subscribendû, committere, aut avocare. Verùm cum decretum huiusmodi Concilii, concessionem prædictarum literarum in forma brevis, & illarum executionem nihil afficiat, neque per illos causa, seu instantia introducatur, sed merè executivè procedi mandetur; literæ quoque in forma brevis annulo Piscatoris munitæ, non minoris sint efficaciam & auctoritatis, quàm rescripta signaturæ Romani Pontificis eius manu propriâ subscripta.

*Edo hic
Pontifex
declarat
executionem
huiusmodi
literarum
Apostolicarum
post: impedi
deri non
posse ex
prædictis.*

III. Nos in his Nostræ debitæ declarationis cautelam adhibentes, ac provisorum prædictorum ius adversus dubia & cavillationes huiusmodi, æquitate & iustitiâ suadentibus, perseverare volentes, nec non prædictarum, & quarumcumque literarû in forma brevis super capienda possessione nomine Camerae huiusmodi, aut in favorem literarû sub plumbo expeditarum, tam à Prædecessoribus Nostris, quàm Nobis, & dicta Sede hætenus concessarum tenores, ac litis & causæ, si quæ desuper executæ sint, statum, merita, nominaq; & cognomina iudicum, executorum, & colligantium, præsentibus pro sufficienter expressis habentes, motu proprio, non ad ipsorum provisorum, aut aliorum Nobis pro eis super hoc oblatae petitionis instantiam, sed ex certa scientia, ac de mera Nostra deliberatione decernimus & declaramus, per concessionem literarum in forma brevis, & sub annulo Piscatoris, super capienda possessione quorumcumque beneficiorum dispositioni Apostolicæ

reserva-

reservatorum, seu affectorum, Sedis & Camerae Apostolicarum nominibus apprehendenda, & in eiusdem possessionis in favorem provisorum ab ipsa Sede de eisdem beneficiis, postquam literas sub plumbo super provisionis huiusmodi habuerunt expeditas relaxatione; nec non assistentia ipsis provisis literas desuper sub plumbo expeditas habentibus praestanda, & aliorum inibi expressorum executione facienda, quae mandata executiva sunt, & summariam dumtaxat causarum, propter quas illae emanarunt, cognitionem requirunt, decretis Concilii huiusmodi non contraveniri, nihilque praedicti illis inferri, vel eorum formam in aliquo violari, neque id dici, aut censer, vel executionem literarum earundem propterea in aliquo suspendi, sive remorari, aut facultatem literarum executoribus concessam impediri, sed executores ipsos, & ab eis deputatos subexecutores, facultate sibi per easdem literas, ut praefertur, concessa uti, frui, gaudere, & contra illis non parentes, ad declarationem incursus poenarum, & censurarum in eisdem literis in forma brevis contentarum, ac invocationem brachii saecularis procedere, ac alia omnia & singula in eisdem literis contenta (illarum tamen formam servatam) facere & exequi liberè & licitè potuisse & posse; nec non processus desuper habitos & formatos, habendosque & formatos, ac inde secuta & sequenda quaecumque, firma, valida, & efficacia fuisse, & esse & fore, suosque integros & plenarios effectus sortiri debere in omnibus & per omnia.

*Clausula
preserva-
tiva.*

IV. Præsentes quoque literas de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis Nostræ, vel quopiam alio defectu notari, impugnari, vel invalidari nullatenus posse.

*Decretum
irritans.*

V. Sicq; in præmissis omnibus & singulis, per quos cumque Iudices & Commissarios, quâcumque auctoritate fungentes, etiam Palatii Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales (sublatâ eis, & eorum cuilibet quâvis aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate) iudicari, & diffiniri debere; nec non irritum & inane, si secus super his à quoquam quâvis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari,

*Contravenientium
pena.*

VI. Distinctius inhibentes in virtute sanctæ obedientiæ omnibus & singulis, cuiuscumque status, gradus, ordinis, conditionis, & præminentia existens, & quâvis, etiam Episcopali, Archiepiscopali, vel aliâ maiori dignitate Ecclesiasticâ, etiam Cardinalatus honore fulgentibus, & quâvis sæculari potestate fungentibus, ne decreto & declarationi Nostris prædictis, quovis quæsito colore, directè vel indirectè contravenire audeant, vel præsumant.

*Executo-
rum depu-
tatio, &
facultates.*

VII, Et nihilominus universis & singulis Nostris, & dictæ Sedis Nuntiis, ac locorum Ordinariis, eorumq; Officialibus, quatenus ipsi & eorum singuli, per se vel alium, seu alios, præsentes literas, & in eis contenta quâcumque, ubi & quando opus fuerit, & quoties pro parte provisorum, & executorum, & subexecutorum prædictorum, seu quarumcumque aliarum personarum in præmissis interesse habentium, vel alicuius ex eis fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisq; in præmissis efficacis defensionis præsidio

fidio assistentes, faciant auctoritate Nostrâ prædictos provisos, & executores, & subexecutores, seu alios in præmissis interesse habentes, eorumq; singulos decreto, declaratione, inhibitione, & aliis præmissis pacificè frui & gaudere, ac præsentis literas, & in eis contenta huiusmodi ab omnibus, quos illa concernunt, & concernent quomodolibet in futurum, inviolabiliter observari. Non permittentes aliquem desuper contra illorum tenorem quomodolibet indebitè molestari. Contradictores quoslibet & rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, ac aliq; opportuna iuris & facti remedia, appellatione postpositâ, compescendo; ac legitimis super his habendis servatis processibus, sententias, censuras, & pœnas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando: invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis.

VIII. Non obstantibus fel. record. BONIFACII P. P. *Clausula derogatoria.*
 VIII. Prædecessoris Nostrî de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis (dummodò non ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad iudicium trahatur) aliisq; Apostolicis, nec non in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis specialibus, vel generalibus constitutionibus, & ordinationibus contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum, de indulto huiusmodi mentionem.

IX. Cæterum, quia difficile foret præsentis literas ad *Exemplorum fides.*
 singulos

singula loca, ubi opus fuerit, deferri, volumus & dictâ auctoritate decernimus, quod earum transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio & extra adhibeatur, quæ ipsis originalibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris, die decima Iulii, millesimo quingentesimo septuagesimo quarto, Pontificatus Nostri anno tertio.

D V B I V M III.

An Papa possit Concordatis Germaniæ derogare?

*Questio
difficilis
resolutio-
nis.*

§. I. **A**rdua est hæc quæstio, in utramque partem à DD. variè disputata: aliis negativam, aliis affirmativam sententiam tenentibus.

*Argumen-
ta senten-
tiæ nega-
tivæ. Pri-
mum.*

§. 2. Negativam suadent sequentia argumenta. *Primò*, quod pacta, seu contractus publici, sicuti sunt Concordata, utramque partem contrahentem æqualiter complectantur & obligent; cum sint individua & correlative, & correlativorum idem sit iudicium, *c. pervenit. 3. de iureiur. Chokier ad reg. 8, gloss. 11. num. 24.* adeoq; nequit à Papa contrahente, sine alterius partis consensu, illis derogari, uti habetur in Constitutione Iulii III. Pontificis relatâ suprâ *hoc tit. 3. dub. 1. §. 12.* Quin & nihil est, quod ampliore luce præfulgeat, quàm recta fides in Principe *l. inter claras. 8. C. de sum. Trinit. gloss. in c. ad Apostolica. 2. de sent. & re iudic. in c.*

Secundum.

§. 3. *Secundò*, quia etiam Princeps contrahendo obligatur civiliter & naturaliter, *Restaur. trac. de Imper. quæst. 114.* nam in con-